

ud fra de Betragtninger, det ærede Medlem vender sig mod Lovforslaget; at han samtidig siger, at Bolignøden skal afhjælpes, at vi bør bygge saa meget som muligt, til lægger jeg ingen Betydning, jeg kender ikke noget til, at det ærede Medlem har været særlig virksom for at faa tilvejebragt Lovforanstaltninger, hvorved man virkelig kunde faa afhjulpet Bolignøden, tværtimod, saa vidt jeg har kunnet skønne, har det ærede Medlems Virksomhed Boligspørgsmaalet vedrørende saa at sige hele Tiden udelukkende indskrænket sig til at øve Kritik mod det, som andre har bestræbt sig for at faa frem.

Det ærede Medlem udtalte, at der ikke var saa mange husvilde i Sverige — det ærede Medlem Hr. Kragh sagde noget lignende —, og det kunde man tage som Eksempel paa, at naar man opgav Husleje-lovgivningen, fik man bedre Forhold. Jeg ved ikke, hvorledes den svenske Statistik er tilvejebragt, det har egentlig ikke interesseret mig synderligt, thi da jeg i Sommer var i Stockholm og andre svenske Byer for at komme til Klarhed over, om det var muligt for os at bygge Træhuse, fik jeg et overordentlig stærkt Vidnesbyrd om, at der var en overordentlig generende Bolignød i Sverige. Det er muligt, at man ikke i Sverige tager sig af de husvilde paa samme Maade som her; men at der er Bolignød og overordentlig høje Huslejepriser deroppe, er der slet ingen Tvivl om.

Det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt gjorde en Bemærkning om, at en af Grundene til, at han maatte modsætte sig dette Lovforslag, var, at Administrationen af Loven vilde blive overordentlig dyr, og det ærede Medlem fandt paa at sige; at naar vi fik Boligretten oprettet, blev vi sikkert ikke nogen Sinde denne Ret kvit, saa vilde de Folk, der kom ind i den fortsat klæbe ved Stillingerne. Akkurat de samme Bemærkninger gælder om de bestaaende Huslejenævne, men de falder jo bort, og Hensigten er at bruge den Viden og Erfaring, man har i Huslejenævne, og overføre den ved Personerne til Boligretten med dennes Afdelinger. Jeg ved saamænd ikke, om det bliver synderligt dyre at have en Boligret med nogle Underafdelinger som Forligskamre end at have Huslejenævne med, hvad dertil hører, jeg skulde tro, det ikke blev synderlig dyrere, i hvert Fald bliver det ikke vanskeligere at komme af med det ene end med det andet, i denne Henseende bliver Forholdet ens.

Det ærede Medlem udtalte, at man kun beskyttede en lille Del af Befolkningen ved

at foretage Huslejeregulering. Det er en Paastand, som ikke trænger til nogen nærmere Begrundelse. Jeg forstaaer overhovedet ikke, hvorfor det ærede Medlem har fremsat en saadan Paastand, eftersom alle og enhver ved, at de, der bor til Leje i Lejligheder, er langt den overvejende Del af Befolkningen, i hvert Fald i denne By, og er en væsentlig Del af Familieme i flere andre Byer. Det er altsaa ikke en lille Del af Befolkningen, man beskytter, det er en overordentlig stor Del af den, og det er i Almindelighed den Del af Befolkningen, der trænger mest til Beskyttelse.

Endelig gjorde det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt den Bemærkning, at der i dette Lovforslag ikke var noget til de husvilde. Det er en højst besynderlig Bemærkning, eftersom Lovforslaget overhovedet kun angaar dem, der har eller skal have Lejlighed, dem, som er i Stand til at skaffe sig Lejlighed. Her er der ikke Husvildebestemmelser i den Forstand; der er dog Bestemmelserne i § 50, men de Bestemmelser i § 50, som angaar de husvilde, modsætter det ærede Medlem sig, dem vil han ikke være med til. Det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt har altsaa heller ikke noget at byde paa overfor de husvilde, han har kun det negative Standpunkt at modsætte sig de Bestræbelser, der gøres for at tilvejebringe bedre Vilkaar for den Del af Befolkningen, der er henvist til at leje Boliger.

Men forhaabentlig vil det ærede Medlem ikke have Evne til at hindre Lovforslagets videre Fremme; jeg vil under alle Omstændigheder stærkt anbefale det til det høje Tings Velvillie, og jeg vil gøre det ud fra de samme Betragtninger, som det ærede Medlem Hr. Dahlgaard gjorde i Gaar, at baade økonomisk og moralsk er det for mange Mennesker, ja for hele Samfundet, af ganske overordentlig stor Betydning, at vi har Kontrol med Husleje forholdet; saa længe vi ikke har et tilstrækkeligt Antal Boliger til de boligsøgende, er det under alle Omstændigheder givet, at de, der skal leje Boliger, vil komme til at betale en ubillig Leje, dersom ikke Samfundet træder til og beskytter dem. Og der er jo desværre langt igen, inden vi kan sige: Nu har vi Boliger nok.

Vi skal bestræbe os af yderste Evne for at tilvejebringe Boliger i et saadant Omfang, at vi kan lade dette Forhold blive frit igen, saaledes at Udbudet af Lejligheder kan staa i et rimeligt Forhold til Efterspørgselen. Men saa længe det ikke er Tilfældet, er det min Opfattelse, at det er